

Catalonia

32 | Premier semestre 2023

Versions d'autor: una reescriptura personal

Versions d'autor: una reescriptura personal. Introducció

Author's versions: a personal rewriting. Introduction

Carme Gregori Soldevila

Édition électronique

URL : <https://journals.openedition.org/catalonia/4721>

DOI : [10.4000/catalonia.4721](https://doi.org/10.4000/catalonia.4721)

ISSN : 1760-6659

Éditeur

Sorbonne Université - Laboratoire CRIMIC (EA 2561)

Référence électronique

Carme Gregori Soldevila, «Versions d'autor: una reescriptura personal. Introducció», *Catalonia* [En línia], 32 | Premier semestre 2023, Publicat el 01 juillet 2023, Consultat el 04 juillet 2023. URL: <http://journals.openedition.org/catalonia/4721> ; DOI: <https://doi.org/10.4000/catalonia.4721>

Ce document a été généré automatiquement le 4 juillet 2023.

Creative Commons - Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International - CC BY-NC-ND 4.0
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

Versions d'autor: una reescriptura personal. Introducció

Author's versions: a personal rewriting. Introduction

Carme Gregori Soldevila

- 1 L'obra literària que arriba a mans del lector acostuma a ser el resultat d'un llarg procés d'elaboració, en el qual l'autor ha anat destil·lant i madurant el text a través de reescriptures successives. En alguns casos, els manuscrits o mecanoscrits a través dels quals s'ha anat gestant l'obra fins a la versió definitiva s'han conservat i el seu estudi i comparació permet conèixer algunes interioritats del procés de (re)escriptura. De vegades, les versions d'un mateix text existeixen separades per una considerable distància temporal i les reescriptures s'elaboren a partir de textos ja publicats, motivades per un desig de correcció o de depuració de l'autor. L'abast de la intervenció pot ser només lingüístic o incloure també canvis semàntics o estructurals de major profunditat. Pot ser mínima i respondre a rectificacions d'errates i d'errors puntuals o respondre a una revisió contínua amb què l'autor intenta resoldre una insatisfacció quasi permanent. L'objectiu de la reescriptura d'autor pot ser també acostar el text a un nou públic, a través de l'autotraducció o de l'adaptació i, en aquests casos, els canvis introduïts estaran condicionats per l'actitud amb què l'escriptor afronte la comunicació amb els nous destinataris i amb el domini de la llengua de traducció.
- 2 El dossier "Versions d'autor: una reescriptura personal" pretén indagar en tots aquests aspectes amb l'objectiu d'endinsar-se en el coneixement del procés d'escriptura, en la construcció de l'estil dels escriptors, en la transmissió de les obres literàries i en la comunicació entre l'escriptor i els lectors.
- 3 Els articles d'Àngel Cano, Xavier Hernàndez i Gonçal López-Pampló analitzen tres exemples, amb tractaments singulars, de reelaboracions d'articles en la seua transformació en llibre o en parts de llibre. Cano estudia la reescriptura d'una sèrie d'articles de Josep Pla, publicats inicialment a la revista *Destino*, que s'integren, primer, al volum *La huida del tiempo* (1945) i, autotraduïts i tornats a revisar, a *Les hores (El pas de l'any)* (1953). Els articles de Quim Monzó a l'*Avui* de principis dels anys vuitanta, aplegats a *El dia del senyor* (1984), centren l'aportació de Xavier Hernàndez, amb

l'atenció enfocada en els diferents recursos de la reescriptura: excisions, addicions, substitució de títols, etc. Per la seua banda, Gonçal López-Pampló s'endinsa en la recerca de les fonts de *Diccionari per a ociosos*, de Joan Fuster i, en concret, en la relació entre un article previ, publicat a *El Correo Catalán*, i l'entrada "Amor" i els canvis de tota mena que se'n deriven.

- 4 Una altra de les estratègies que posen en joc les "versions d'autor" són les traduccions i les adaptacions. La contribució de Dolors Poch se centra en l'anàlisi de les opcions autotraductològiques que fa servir Antoni Marí en les versions al castellà de les seues obres *El vas de plata* i *El camí de Vincennes*. I Quentin Daste dona compte de les intervencions sobre la traducció-adaptació del *Tirant lo Blanc* que el comte de Caylus va realitzar en el segle divuit.
- 5 Les relacions hipertextuals establertes entre versions de la mateixa obra d'una escriptora o escriptor són el tema dels articles de Pere Rosselló, Vicent Simbor i Carme Gregori. Rosselló estudia un cas singular de doble versió del poemari *Una bella història*, de Miquel Bauçà, amb hipotext i hipertex compartint espai en l'edició del volum recopilatori *Obra poètica, 1959-1983*, sense que el segon substituesca el primer. L'article de Vicent Simbor s'ocupa d'estudiar l'extensió, canvi de subgènere i modificacions en el relat de *Ves-te'n ianqui o, si voleu, traduït de l'americà* (1980), de M. Aurèlia Capmany, en relació a la versió original, *Traduït de l'americà* (1959).
- 6 Per últim, Carme Gregori reconstrueix la historia editorial de *La novel·la de Palmira* (1952), de Llorenç Villalonga, convertida en *Les ruïnes de Palmira* (1980) en una edició posterior revisada, a partir de la correspondència entre l'autor i l'editor Joan Sales, i n'analitza les dues versions i els desbarats previs que funcionen com a hipotextos d'alguns capítols.

AUTEUR

CARME GREGORI SOLDEVILA

Universitat de València
cgregori[at]uv.es